

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **J. K.**, bývajúcemu vo V., **o zaplatenie 1 712,69 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12 C 17/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. apríla 2014 sp. zn. 19 Co 64/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 21. januára 2013 č.k. 12 C 17/2012-87 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1 712,69 € s príslušenstvom, žalovanému nepriznal náhradu trov konania a zrušil uznesenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor. V odôvodnení uviedol, že účastníci uzatvorili 17. októbra 2007 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Vzhľadom na to treba na ňou založený právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a tiež ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“). Uvedená zmluva nemá podstatné náležitosti vyplývajúce z § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. (neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov), preto treba mať za to, že úver bol žalovanému poskytnutý ako bezúročný a bez poplatkov. Závazok z predmetnej zmluvy zanikol splnením, lebo žalovaný na splátkach úveru zaplatil žalobkyňi 1 401,24 €. Žalobu preto zamietol ako neopodstatnenú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Výrok uvedeného rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá a ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 15. apríla 2014 sp. zn. 19 Co 64/2013 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.); žalobkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ako aj s celým odôvodnením napadnutého rozsudku. K odvolacím námietkam uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že zmluva obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento nedostatok nemôže napraviť odkaz na Všeobecné obchodné podmienky alebo na iné obchodné podmienky. Skutočnosť, že úver je považovaný za absolútny obchod, nebráni aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Právnu úpravu Obchodného zákonníka, ktorá sa týka možnosti určenia obsahu zmluvy odkazom na všeobecné obchodné podmienky, nemožno v danom prípade aplikovať. Pokiaľ ide o ostatné námietky dovolateľa (týkajúce sa nepriznania nároku na poistné, poplatku z omeškania, nepriznania úroku z úveru), odvolací súd poukázal na ich dostatočné posúdenie súdom prvého stupňa.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorým – podľa jej názoru – došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Oba súdy založili svoje rozhodnutia na tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľská. Podľa názoru dovolateľky ide ale o tzv. absolútny obchod, ktorý sa riadi Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Nesprávny je tiež právny záver súdov, že úver bol poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Žalovaný bol vyzvaný, aby sa oboznámil so zmluvou o úvere (vrátane ustanovení týkajúcich sa povinnosti platiť úroky) a jej neoddeliteľných súčastí, preto neobstojí názor, že nemal možnosť oboznámiť sa s úverovou zmluvou. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), najvyšší súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý je potvrdzujúci rozsudok, ktorý nemá znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nie je preto podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom na uvedené by prípustnosť dovolania žalobkyne mohla založiť len procesná vada konania uvedená v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi

konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Dovolateľka namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je najvyšším súdom považované za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie; zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj tiež R 54/20102 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a nevyšla najavo žiadna z vád uvedených v § 237 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková